

Ավետիք Իսահակյան

Գիշերը պատեց իմ դուռն ու երդիկ

Գիշերը պատեց իմ դուռն ու երդիկ,
Եվ օրեր կանցնին ու չի լուսանա.
- Իմ քնքուշ մանկիկ, իմ սիրուն մանկիկ,
Մի՛ դիպչիր սրտիս,- փշրված է նա:

Իմ գլխին պայթեց բախտի գոռ մրրիկ
Ու տունս դարձուց տխուր, վերանա.
- Իմ անուշ մանկիկ, իմ սիրուն մանկիկ,
Մի՛ դիպճիր սրտիս, - փշրված է նա:

Կուգան ու կերթան ճաճանչ ու ծաղիկ,
Ա՛խ, միևնույն է ինձ համար հիմա.
- Իմ քնքուշ մանկիկ, իմ երազ – մանկիկ,
Մի՛ դիպչիր սրտիս, - փշրված է նա ...

1911